boro Z 〒 (B). Simpla elemento, metaloido.

borago . Vila veg. kun bluaj floroj, uzata en medicino (borrago).

*Borakso. Natria salo de boro.

*Bordo. Strio da tero tuŝanta etendaĵon da akvo: ~o de rivero Z, de lago, de maro; (f): troviĝi ĉe la ~o de senfundaĵo B (esti preskaŭ ruinigita); sur la ~o (tute proksime de. Kp sojlo) de la morto vi donas savon al la fremdulo Z; malriĉa en sen~an (senliman, senhelpan) solecon ĵetita virino Z. Kp rando, plaŭdejo, kajo, strando. Al~lĝi. Atingi la ~on naĝante aŭ ŝipante. Al~lĝejo. Loko aranĝita por la al~iĝo de ŝipoj. Super~lĝi. Elverŝiĝi super la ~o, superakvi la ~on (Kp inundi).

Bordelo. Prostituejo, malĉastejo.

- *Borderi (tr). 1 Kunfaldi k kunkudri la randon de ia tuko; garni per galono randon de vesto, tuko. 2 Ĉirkaŭgarni ian objekton per io: tablo, vazo ~ita per kupra rondo; granita ~aĵo de trotuaro. 3 Esti, stari ĉe la rando, ĉe la limo de io: arboj ~as la vojon; strato ~ita de scivolaj rigardantoj; la ĉielo estis delikate ~ita de la vesperruĝo B. Kp garni, garnituri, kadri, pasamenti.
- *Borso. 1 Ejo destinita por financaj aŭ komercaj spekulacioj. 2 La spekulaciaj operacioj mem : la ~o estas firma, malvigla.

Bosko. Belaranĝita arbareto en parko. bostono b. Speco de valso, origina el Ameriko, karakterizata per modera moviĝo.

*Boto. Alta leda piedvesto, kiu atingas ĝis genuo: najbaro ne ĝemas, kiam ~o nin premas Z; la afero ne marŝas per sepmejlaj ~oj (eksterordinare rapide). ~eto. Piedvesto meza inter ~o k ŝuo, iom superanta la maleolon. ~isto. Faristo de ~oj k aliaj piedvestoj: ĉe ~isto la ŝuo estas ĉiam kun truo Z.

Botaniko. Scienco pri la vegetaĵoj. ~isto. Tiu kiu ŝin okupas pri ~o.

botaŭro 🕳. G. de ardeoidoj, rimarkinda pro sia tre laŭta bleko (botaurus).

*Botelo. Vazo plej ofte vitra, kun mallarĝa kolo. Kp KARAFO, FLAKONO. Trans~igi. Elverŝi en alian ~on. *Bovo. Remaĉanta kornbesto (bos domesticus). ~aĵo. Viando de ~o.

Braceleto. Ornamaĵo portata ĉirkaŭ la manradiko, la brako, aŭ la kruro (ĉirkaŭbrako, brakringo, krurringo).

braĝo = karbeto.

brajl'o. Speciala skribo por blinduloj, elpensita de Braille (Braj).

brajli (tr) \$\documents. Faldi velon sur la jardon.

*Brako. 1 La supera membro ĉe la homo: ni iris ~0 en ~0 Z (f. en plena akordo); ŝi paŝis ĉe (sub Z) la ~0 de sia edzo. 2 Parto de liu membro ekde ŝultro ĝis kubuto. 3 (f) Parto de objekto, kiu etendiĝas, flanke de ĝi kiel ~0: ~0 de cirkelo, de argano, de kandelabro Z, de lustro, de helico, de levilo, de apogseĝo, de rivero (Kp alo, Branĉo). Sub~0. Akselo. Antaŭ~0. Parto de la supera membro, ekde kubuto ĝis mano. ~ringo. Braceleto. ~seĝo. Komforta seĝo kun dors-k ~apogilo (Kp fotelo, kanapo). Cirkaŭ~i, en~igi, brakumi (tr). Ĉirkaŭigi per ambaŭ ~oj.

brakicefalo (Sc). Homo, kies krania larĝo egalas al ĝia longo. Vd dolikoce-FALO.

*Bramo. 1 Riverfiso el fam. de karpoidoj (abramis brama). 2 ‡ Tria, plej supera parto de masto.

Bramano. Hinda pastro de Bramao. ∼Ismo. Religio de Bramao.

- *Brano. Grenŝelo apartigita de la faruno per muelado.
- *Branco. 1 Ligna stangeto, kiu kreskas el la trunko aŭ el aliaj brancoj. Kp Vergo, bastono. 2 (f) Io, kio disapartiĝas el la ĉefparto, kiel ~o el trunko; dividaĵo, fako: la diversaj ~oj de scienco Z, komerco; la ~oj de rivero; la ~oj de la monlaro B; sep~a kandelabro. Kp alo, Brako, forko, fillo. ~aĵo Z. ~fasko. Dis~lĝi. Disdividiĝi.
- *Brando. Alkohola trinkaĵo, farita per distilado de fruktoj, grenoj, vino.
  - *Branko. Spirorgano de la fiŝoj.

brankardo. Portilo por malsanuloj, vunditoj, tenata de du homoj.

*Brasiko. Legoma veg. el fam. de kruciferoj (brassica). Flor~o. Speco de ~o kun densaj manĝeblaj floroj (brassica